

23107

TIME OUT VOOR GINGER
(Time out for Ginger)

een komedie in drie bedrijven

door

RONALD ALEXANDER

vertaald

door

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OP 'T HOAR OF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **K. STERMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 2 tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Lizzie - de dienstmeid

Agnes Carol

Howard Carol

Joan - hun dochter (ongeveer 18 jaar)

Jeannie - hun dochter (ongeveer 16 jaar)

Ginger - hun dochter (ongeveer 14 jaar)

Eddie Davis - een atleet, vriendje van Joan

Tommy Green - vriendje van Ginger

Mr. Wilson - directeur van de middelbare school

Ed Hoffman - bankdirecteur, baas van Howard Carol

PLAATS VAN HANDELING:

De handeling vindt plaats in de woonkamer van de familie Carol. Het is in het begin van de herfst.

TIJD VAN HANDELING:

Eerste bedrijf: half vijf 's middags

Tweede bedrijf: eerste scène: vier weken later

tweede scène: zaterdagmiddag, vier weken later

Derde bedrijf: de zaterdagavond

DECOR:

Het toneel stelt de woonkamer van de familie Carol voor. Zij zijn gegoede burgers in een klein Amerikaans stadje. De kamer is licht en vrolijk ingericht. Achter op het toneel, achter de eigenlijke woonkamer, is de hal die via een doorloop naar uiterst rechts gaat. Uiterst rechts in deze doorloop (buiten het decor) is de voordeur die niet door het publiek te zien is. Iedere keer als iemand de deur gebruikt, is het dichtslaan van de deur echter wel te horen, terwijl ook de deurbel te horen is. Direct links naast de onzichtbare voordeur is wel een kleine kledingkast in de achterwand zichtbaar, waarin iedere keer als de deur opengaat jassen, hoeden e.d. te zien zijn. Tegen de achterwand juist links van de kledingkast staat een stoel met daar links naast een kleine wandtafel met een boeket bloemen of een potplant. Midden achter is de onderkant van een trap te zien die van de bovenverdieping komt. De acteurs komen boven aan de trap op, maar kunnen daar niet door het publiek worden gezien. Drie of vier treden na de ingang is een

overloopje, dat is het eerste punt waar de acteurs zichtbaar zijn, en van daar gaan twee of drie treden omlaag tot het kamerniveau. Op deze laatste treden een loper en een leuning langs de trap maakt het geheel af. In de rechter wand, ongeveer halverwege de afstand tussen de doorloop en de voorkant van het toneel, is een groot raam. Tussen het raam en een stukje achterwand (die de doorloop naar de voordeur verbergt) staat een kleine tafel met een lamp erop. Tussen raam en toneelgordijn staat een radiomeubel. Daarboven hangt een kleine spiegel tegen de muur. Tegen de achterwand links van de trap staat een kleine kast met tenminste één lade. Daarnaast een prullenbak. Rechts naast de kast een klein telefoontafeltje met aan weerszijden een stoel. In de linker wand is de deur naar de keuken; bij voorkeur een zwaai deur. Juist daarvoor tegen de wand een kleine tafel met daarop een lamp en een paar familiefoto's. Daarvoor een hoek – in de tekst beschreven als de "linkervoorhoek" – waar een paar boekenkasten staan. In de ene kast wat boeken, in de andere flessen, bussen, potten, verfkwasten. Tegen de achterwand van de linkervoorhoek staat een bank met een lade of een opklapbare zitting. Daarvoor staat een kleine werktafel – in de tekst keramietafel genoemd – met hierop een klein pottenbakkerswiel. Tegen de muren kleine schilderijen en platen. Helemaal voor op het toneel bij de linkervoorhoek staat een kleine stoel die de kinderstoel wordt genoemd. Ter hoogte van het raam staat een bank voor drie personen met kussens erop. Over de rugleuning van de bank is een gordijn gegooid. Een tweede gordijn ligt rechts van de bank op de grond. Direct voor de bank staat een salontafel en achter de bank een grotere tafel met een schemerlamp erop. Links van de salontafel, ongeveer midden op het toneel, staat een voetenbankje, daarachter een leunstoel en juist achter links daarvan een middelgrote trommeltafel. Het decor kan naar eigen inzicht van de regisseur worden aangepast bij de mogelijkheden die het toneel heeft. Zie voor een plattegrond achter in het boekje.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat is Lizzie (of Liz), de dienstmeid, op het toneel met een bloempot in haar handen. Na een moment slaat de voordeur dicht en komt Agnes uit de hal. Ze heeft gewinkeld en heeft wat pakjes en een krant bij zich. De pakjes zijn twee dozen kousen – die nooit uitgepakt worden – en een zak of een grotere doos waarin een ongeglazuurde pot of kruik zit en een ronde bus rooktabak. Op het moment dat de deur dichtvalt, kijkt Liz op om te kijken wie binnenkomt.

Agnes: (*binnenkomend*) Hallo, Liz.

Liz: (*zet de bloempot op de tafel achter de bank*) Hallo, mevrouw Carol.

Agnes: (*legt de pakjes op de tafel achter de bank*) Mooie gordijnen. (*legt tasje en handschoenen op de stoel*)

Liz: Vind ik ook. Fijn gewinkeld? (*vouwt gordijn op en legt ze weer over de bank*)

Agnes: Gaat wel – ik heb maar één kleine deuk in het rechter spatbord voor.

Liz: Uw schuld?

Agnes: Natuurlijk niet. Mannen!

Liz: Politie erbij gehaald?

Agnes: Dat was niet nodig. Het was een politiewagen.

Liz: Wie was het?

Agnes: (*zet de pot tabak in de kast van de linkervoorhoek*) Murray Beck en Al Rocco. Ik heb ze eens flink de waarheid gezegd. Ik zei: “Als jullie gewoon gepatrouilleerd hadden zoals je hoort te doen in plaats van hier te staan lummelen, was dit nooit gebeurd.

Liz: U had gelijk, maar vertel me maar niet wat zij zeiden.

Agnes: Ik haat mannen die lachen om logica. Dat is zo anti-feministisch.

Liz: (*pakt het gordijn van de vloer en vouwt het op*) Alle boodschappen wel gedaan?

Agnes: Dat is te zeggen... ik heb tabak voor Howard meegebracht en verf voor mijn keramiek, maar toen heb ik de lijst verloren en heb ik maar wat gegokt. (*houdt de krant omhoog*) Heb je gezien wat Barney White vandaag in de krant heeft gezet?

Liz: (*leunt over de bank om te kijken*) Ze maakt mooie foto's. Wat staat er?

Agnes: Er staat: “Joan Carol, dochter van meneer en mevrouw Carol, die dit jaar is gekozen om de hoofdrol te spelen in het toneelstuk van Victoria Regina dat door de middelbare school zal worden opgevoerd. De spelers komen vandaag voor het eerst bijeen om het stuk te lezen onder het toeziend oog van Guy Thompson, de bekende New Yorkse

acteur.”

Liz: Wilt u zeggen dat de school een acteur uit New York heeft laten komen om dat stuk te regisseren?

Agnes: Ja. De leraar Engels coacht het voetbalelftal en de repetities van die twee groepen zijn op dezelfde tijd.

Liz: Oh, tussen twee haakjes, heeft meneer Carol vandaag weer een toespraak gehouden?

Agnes: Ja, voor de kinderen op de middelbare school. Hoezo?

Liz: Barney White belde en zei: “Vraag eens aan meneer Carol of ik uit zijn speech mag citeren.”

Agnes: Oh, jee.

Liz: Laten we ons nog maar geen zorgen maken, misschien was het geen belangrijke toespraak.

Agnes: Laten we dat maar hopen.

Liz: Ik snap gewoonweg niet waarom de mensen hem maar steeds blijven vragen om een toespraak te houden.

Agnes: *(gaat naar linkervoorhoek met verf en krant)* Ja, kijk... Howard ziet er heel verstandig uit en normaal is hij dat ook, maar als hij op het podium staat en op die mensenmassa neerkijkt, gebeurt er wat met hem.

Liz: En bent u er al achter wat dat is?

Agnes: Het heeft met een heleboel zaken te maken. Howard heeft een hele tijd heel prettig op de bank gewerkt. Hij ging elke morgen opgewekt de deur uit met zijn koffertje en hij kwam iedere avond weer thuis met zijn koffertje en een zak snoepjes voor mij... *(gaat op de bank zitten)* Maar hij is eigenlijk nooit creatief geweest.

Liz: Drie dochters op de wereld zetten, lijkt me behoorlijk creatief.

Agnes: Ja, maar hij is een man, en ik denk dat iedere man een zoon wil.

Liz: *(pakt de bloemen van de tafel achter de bank)* Wilt u een kopje koffie?

Agnes: Lekker. *(de voordeur slaat dicht en Howard Carol komt binnen. Hij heeft een jas aan en een koffertje en zijn hoed in de hand)*

Howard: Hallo, allemaal. *(legt koffertje op de trommeltafel. Agnes gaat naar Howard)*

Liz: Hallo, meneer Carol.

Agnes: *(laat de krant zien)* Hallo, schat. Heb je dit gezien? *(geeft hem de krant)*

Howard: Ja, leuk. Zag het op kantoor. *(wil zijn jas over de rugleuning van de leunstoel hangen)* Ik wilde hem net op gaan hangen, Liz. *(hangt de jas in de kast)*

Liz: Dat dacht ik ook, als je tenminste koffie wilt.

Howard: Dat is een heel goede basis voor wat wederzijds begrip.

Liz: *(gaat naar de trommeltafel)* Hij ziet er gelukkig uit.

Agnes: Ja, maar dat is soms een slecht teken. *(Howard komt terug van de kast)* Hoe ging je toespraak, schat? *(gaat naar de keramiektafel en pakt een kartonnen doos)*

Howard: De kinderen schenen het prachtig te vinden.

Liz: Waar ging de toespraak over, meneer Carol?

Howard: Over manieren, Liz.

Liz: Ik ga koffie halen. *(af naar de keuken. Howard pakt zijn koffertje en haalt er een zak snoepjes uit)*

Howard: *(geeft snoepjes aan Agnes)* Kijk eens, nog iets voor je meegebracht.

Agnes: Dank je. *(neemt zakje aan. Ze omarmen elkaar)*

Howard: Weet je dat ik naar vier verschillende winkels heb moeten gaan om die stomme dingen te pakken te krijgen? Ze maken dat spul bij lange na niet zo lekker meer zoals vroeger.

Agnes: Waarom eigenlijk niet, denk je?

Howard: Ze kennen dat oude handwerk niet meer. Er zijn geen vakmensen meer die het nog echt met hun beide handen kunnen maken. Heb je gezien dat er nagenoeg geen zwarte meer tussen zitten?

Agnes: Het is toch treurig dat ze zulke dingen niet meer kunnen, toch...?

Howard: Zeg dat wel. *(kust Agnes)*

Agnes: Lieverd, weet je zeker dat je over manieren hebt gesproken?

Howard: Natuurlijk.

Agnes: Wat heb je gezegd?

Howard: Wil je mijn toespraak horen?

Agnes: Nee, nee. Ik wil de hele toespraak niet horen, alleen een korte samenvatting.

Howard: Ik heb gezegd dat op het ogenblik de meeste jongens ruwe, onopgevoede, agressieve kleine monsters zijn die geen respect meer hebben voor de andere sekse.

Agnes: Howard toch!

Howard: *(legt zijn koffertje op de kleine tafel. Agnes gaat op de leuning van de leunstoel zitten)* Nu, dat is toch zeker de waarheid. Daarmee wil ik niet zeggen dat de jongens daar de schuld van zijn.

Agnes: Oh, nee?

Howard: Nee, de meisjes zijn even zo slecht. Ze proberen op ieder gebied de jongens te evenaren. Ze rennen rond, slaan ze op de rug, schreeuwen naar hen op straat en ga maar door. Geen wonder dat de jongens zich niet weten te gedragen.

Agnes: Dan is het dus de fout van de meisjes.

Howard: Nee, de fout ligt bij de ouders; het hele opvoedings- systeem

is erop gericht de concurrentie tussen jongens en meisjes aan te wakkeren.

Agnes: Oh, nu snap ik waar je naartoe wilt. (*staat op*) De meisjes worden gedwongen met de jongens te concurreren en om hun fysieke gelijke te zijn moeten ze tweemaal in de week drie kwartier oefeningen doen.

Howard: Nu ja, dat heeft er wel iets mee te maken.

Agnes: Dan wil je dus zeggen dat de meisjes niet zouden moeten worden gedwongen om oefeningen te doen?

Howard: Ik wil zeggen dat ik niet geloof dat die kinderen moeten worden gedwongen iets te doen wat hun waardigheid als menselijk wezen in het gedrang brengt. Ze zouden de vrijheid moeten hebben zichzelf te zijn en hun eigen beslissingen te nemen.

Agnes: Nu, dat is dan wel een klap in het gezicht van het progressief ouderschap!

Howard: Ik heb mezelf altijd als een vrije denker beschouwd als het om onze kinderen ging.

Agnes: Dat weet ik. Ik heb de nodige littekens om dat te bewijzen. (*Howard klopt Agnes op haar rug. Agnes gaat naar de stoel rechts naast de wandtafel, trekt haar jasje uit en legt dat samen met de snoepjes op de stoel*) Maar luister eens, Howard. Zit daar niet ergens iets tegenstrijdigs in?

Howard: Wat bedoel je? (*haalt papieren uit zijn koffertje*)

Agnes: Aan de ene kant klaag je over het gebrek aan goede manieren en aan de andere kant zeg je: "Als ze geen manieren willen, dan zouden ze daar niet toe gedwongen moeten worden. Laat ze maar gaan."

Howard: (*gaat naar Agnes*) Nee, nee, nee. Als die kinderen niet zo ingekapseld waren in beperkingen en taboes dan zouden ze ook later de noodzaak niet voelen om eruit te breken en hun gang te gaan.

Agnes: Hoe denk je dat te kunnen waarmaken voor je jongste dochter?

Howard: Virginia?

Agnes: Ja.

Howard: Bij haar kun je dat niet waarmaken. Zij is de uitzondering die de regel bevestigt.

Agnes: Wat een stom cliché.

Howard: Misschien, maar wel waar. Ik heb geen idee waarom zij zo losgeslagen is.

Agnes: Als je evenveel interesse in haar had als in Joan en Jeannie zou je daar misschien wel achter komen.

Howard: Ik besteed evenveel tijd aan haar als aan de andere twee meisjes.

Agnes: Maar niet met dezelfde instelling, Howard. Je hebt Virginia nooit behandeld als die andere twee meiden.

Howard: *(gaat in de leunstoel zitten)* Lieverd, laten we daar alsjeblieft niet weer over beginnen.

Agnes: Nu ja, als je niet leeft naar je eigen woorden, is het dan wel verstandig om je theorieën uit te strooien over een groep kinderen die nog openstaan voor impressies?

Howard: Luister. Die kinderen zijn heel scherpzinnig en volwassen. Die weten misschien beter dan jij wat ik wilde zeggen. *(Agnes haalt haar schouders op)*

Joan: *(achter)* Mam.... mam! *(de voordeur slaat dicht)*

Agnes: Ja, liefje. Problemen?

Joan: *(komt binnen)* Mam, het is vreselijk.

Howard: Hoi, mooierd.

Joan: *(rent naar Howard, kust hem)* Hallo, pa.

Howard: Wat is er aan de hand?

Joan: *(legt haar mantel over de rug van de sofa)* Ik denk dat ik nog eens ontplof van kwaadheid. *(Liz komt uit de keuken met een blad met daarop twee kopjes koffie, een klein melk- kannetje en zet dit op de salontafel)*

Agnes: Waarom? *(gaat op de sofa zitten)*

Joan: Ze is een akelige, oude heks.

Liz: Waar heb je het over?

Joan: Victoria Regina. We hebben net het stuk gelezen. Ik doe het niet, ik doe het niet, ik doe het niet!

Liz: Hang je mantel eens op.

Joan: Zo meteen.

Liz: Nu!

Joan: Ik ga zo weer weg.

Agnes: Nu!

Joan: Maar, mam.

Howard: Nu! *(Joan draait zich naar Howard)*

Joan: Ouders! *(hangt de mantel in de kledingkast. Agnes schenkt koffie in)*

Liz: Zal ik een glas cola voor je halen?

Joan: Graag, Liz, daar ben ik helemaal aan toe. *(Liz gaat naar de keuken en kijkt indringend naar Agnes)* Ik snap niet waarom Helen Hayes een oude rol als die heeft aangenomen.

Agnes: *(staat op, brengt Howard een kop koffie)* Om jou te misleiden, misschien?

Joan: Ze wordt iedere scène weer een stuk ouder. Moet ik dat echt doen?

Agnes: Heb je gezegd dat je het zou doen? *(gaat zitten en schenkt koffie voor zichzelf in)*

Joan: Maar er zijn hopen meisjes op school die beter geschikt zijn om een oude vrouw te spelen dan ik. *(Liz komt uit de keuken met een flesje cola, geeft het aan Joan en gaat weer naar de keuken)*

Agnes: Als je je woord hebt gegeven, dan is er maar één eerlijke manier om dit te doen. *(Liz knikt terwijl ze de keuken ingaat)*

Joan: Ik heb de rol alleen maar genomen om onder de gymnastiek uit te komen.

Howard: Hè? Dat ontsnapt me even.

Joan: De toneelrepetities en de gymnastiekles vallen iedere keer op dezelfde tijd.

Howard: En ik maar denken dat je interesse begon te krijgen in cultuur.

Joan: *(gaat naar Howard)* Dus alles bij elkaar genomen, geloof ik niet dat ik gedwongen kan worden Victoria te doen, hè pa?

Howard: Dat wil zeggen, tenzij jij of meneer Thompson iemand anders voor die rol kunnen vinden voordat de repetities beginnen, zul je zeker moeten doen wat je beloofd hebt. Waar of niet, schat?

Agnes: Waar.

Joan: *(gaat op de sofa zitten)* Nou moe. *(de voordeur slaat dicht)* Van die redenering snap ik echt niks.

Howard: Sorry. *(Jeannie komt binnen met schoolboeken in de arm)*

Jeannie: Hallo, allemaal. *(legt de boeken op de haltafel, gaat snel naar Howard en slaat haar armen om zijn nek. Ze heeft een opgevouwen stuk papier bij zich)*

Howard: Hallo, poesje.

Jeannie: Hallo, pa. Je toespraak van vandaag was geweldig.

Howard: Blij dat te horen.

Jeannie: Alle meisjes vinden dat jij de meest fantastische man ter wereld moet zijn.

Joan: Iedereen aanbidt je. Ze zeggen dat ze zouden willen dat alle vaders even open-minded waren als jij.

Howard: Het is allemaal een kwestie van de juiste dingen op het juiste moment zeggen.

Jeannie: Maar het was wel heel erg moedig om dat allemaal te zeggen.

Howard: Och, eigenlijk niet.

Jeannie: Nu ja, we willen je alleen maar zeggen dat ieder meisje van de hoogste tot de laagste klas achter je staat en na jouw woorden tot actie bereid is.

Howard: Zie je wel, schat?

Jeannie: *(gaat naar de sofa)* Wil je dit ondertekenen, ma?

Agnes: Wat is het?

Jeannie: Een petitie.

Joan: Hoeveel handtekeningen hebben we al?

Jeannie: Meer dan honderd. En, pa, we willen dat je je goed bewust bent van het feit dat we – ondanks alle mogelijke consequenties – allemaal achter je staan.

Agnes: Howard, heb je dit gezien?

Howard: Wat?

Agnes: *(staat op en leest voor)* “Wij, de ondergetekenden, onderschrijven hierbij de verklaring van Howard G. Carol – citaat: “Ik zou gymnastiek voor meisjes willen afschaffen omdat het inbreuk maakt op hun rechten als individu, en niemand zou gedwongen moeten kunnen worden iets te doen wat hij niet wil.” Einde citaat. *(geeft het papier aan Howard)*

Howard: Wie heeft die petitie opgesteld?

Jeannie: De meisjes van de hoogste en laagste klassen.

Howard: Maar, poesje, je hebt helemaal het recht niet om zonder mijn toestemming een petitie te laten rondgaan.

Joan: We hebben je alleen maar geciteerd.

Jeannie: En je vindt het toch niet erg, hè?

Howard: Nu ja, ik was eigenlijk niet van plan er zo’n punt van te maken.

Agnes: Howard, ik vind dat je moet zorgen dat ze hier niet mee doorgaan.

Joan: Wil je zeggen dat je het wel hebt gezegd, maar het niet echt meende?

Howard: Nu ja, ik heb niet bedoeld dat ik gym voor meisjes helemaal af wilde schaffen.

Jeannie: Pa!

Joan: Pa!

Howard: De toespraak ging ook eigenlijk over manieren.

Joan: Wil je zeggen dat je gymnastiek voor meisjes goedkeurt?

Howard: Nu ja, niet echt.

Agnes: Howard, wat heb je gezegd?

Howard: *(geeft de petitie aan Joan en haalt de toespraak uit zijn zak en leest. Joan vouwt de petitie op en geeft hem aan Jeannie, die hem op tafel legt)* Ik heb gezegd: “Misschien is een van de redenen dat jonge mannen zich niet meer aan de regels van de etiquette houden wel het feit dat ze meisjes zien volleyballen en basketballen zodat ze min of meer hun vrouwelijkheid uit het oog verliezen.

Joan: En toen zei je het.

Howard: Ja, hè? Nu ja, misschien heb ik zo voor de vuist weg wel gezegd dat het misschien een goed idee zou zijn om de methode van gymnastiek voor meisjes wat te veranderen.

Agnes: Hoe veranderen, schat?

Howard: In plaats van deze ruwe sporten zouden ze in dezelfde tijd lange wandelingen kunnen gaan maken.

Jeannie: Daar ben ik het mee eens, pa.

Joan: Ik ook. *(gaat op het voetenbankje zitten)*

Howard: Het is zonder enige twijfel waar dat deze competitie- sporten veel te gewelddadig zijn voor meisjes, Agnes.

Agnes: Ik ben ervan overtuigd dat het schoolbestuur op dit moment al op zoek is naar de hoogste boom in deze stad.

Jeannie: Ik denk dat pa de vinger op de zere plek heeft gelegd. *(de voordeur slaat dicht)*

Joan: Ik vind dat je toespraak het absolute einde was. *(Ginger komt binnen met schoolboeken in de hand)*

Ginger: *(kijkt naar rechts achter)* Ik vind dat alle mannen kunnen doodvallen. *(laat de boeken op de tafel achter de sofa vallen, gooit haar mantel over de rugleuning)* Hallo, pap.

Howard: Je hoeft de opmerking niet in te trekken omdat ik hier ben.

Ginger: Dat was ik ook niet van plan.

Agnes: Wat is er tussen jou en Tommy voorgevallen?

Ginger: Hij wil altijd dat ik iets doe wat ik niet wil, omdat hij niet wil dat ik iets doe wat hij niet wil dat ik doe. Dat is het probleem met mannen.

Agnes: Nu weet je dat het waar is, Howard.

Howard: Ja, het is in ieder geval ingewikkeld genoeg.

Jeannie: Wat wil Tommy dat je moet doen?

Ginger: Cheerleader worden.

Howard: En wat is daar verkeerd aan?

Ginger: Niks, als je tenminste cheerleader wilt zijn, maar ik wil geen cheerleader zijn.

Agnes: Dan doe je het toch niet, schatje. Je moet je door niemand de wet laten voorschrijven.

Ginger: Dat ben ik ook niet van plan.

Joan: Ik snap niet dat je die slome duikelaar niet dumpst.

Ginger: Hij is geen slome duikelaar. Je bent bang voor hem omdat hij verstand heeft.

Joan: Eddie is anders helemaal niet bang voor hem, weet je?

Ginger: Oh, je bedoelt die grote.... zak... toch niet?

Howard: Zo is het wel genoeg. *(Ginger trekt een gezicht naar Joan, die zich naar voor draait)*

Ginger: Mam, waar is Lizzie?

Agnes: In de keuken, denk ik.

Ginger: *(loopt langs het voetenbankje)* Vraag maar eens aan Eddie wat er gisteren gebeurd is. *(Joan draait zich naar Ginger. Ginger af in de*

keuken)

Joan: Tjee, ze begint nu echt vervelend te worden. (*Jeannie kijkt naar Howard en haalt haar schouders op*)

Agnes: Hoezo? (*Jeannie loopt naar de linkervoorhoek en gaat op de bank zitten en pakt een klein potje van de keramiektafel*)

Joan: (*staat op*) Ze weet zich niet te gedragen. Ze rent door de gangen op school als een wilde gazelle. (*tegen Howard*) Gisteren tijdens de lunch was ze met twee jongens aan het worstelen. Tweedejaars.

Howard: Ze is gewoon nog wat wild, meer niet.

Joan: Iedereen lacht haar uit, en dat heeft een negatieve uitstraling op mij als ouderejaars.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto